

پیش بینی پیشرفت تحصیلی بر اساس هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن در سال ۱۳۹۲

علی اصغر حسین مردی^{۱*}، زهرا حسین مردی^۲

۱. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، رودهن، ایران
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملارد، ملارد، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۱/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۰۲/۲۸

چکیده

مقدمه: مطالعه عوامل موثر بر پیشرفت یا عملکرد تحصیلی نسبتاً پیچیده است زیرا این مفهوم ابعاد گسترده ای دارد که هم عوامل محیطی و هم عوامل درون فردی بر آن اثر می گذارند. دو عامل موثر در پیشرفت تحصیلی، هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت می باشد. این مطالعه با هدف پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن بر اساس هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت در آنان در سال ۱۳۹۲ انجام شد.

روش کار: این مطالعه توصیفی-تحلیلی از نوع مقطعی است. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای ۳۷۶ نفر از دانشجویان دختر و پسر مقطع کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن که در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۱۳۹۱ مشغول به تحصیل بودند، انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه انگیزش پیشرفت هرمنس و آزمون هوش هیجانی برادبری-گریوز بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل رگرسیون چندگانه توسط نرم افزار SPSS ویرایش ۲۱ استفاده گردید.

یافته‌ها: نتایج نشان داد بین هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی در دانشجویان همبستگی معنادار وجود دارد ($P < 0/01$). در دختران تنها رابطه بین انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی معنادار است حال آنکه در پسران، همبستگی هر دو متغیر هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی معنادار است ($P < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که انگیزش پیشرفت می تواند پیشرفت تحصیلی را در دانشجویان به صورت معنادار پیش بینی نماید ($P < 0/001$). اما هوش هیجانی نتوانست پیشرفت تحصیلی را پیش بینی نماید ($P = 0/423$).

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که بر اساس انگیزه پیشرفت، می توان پیشرفت تحصیلی دانشجویان پیش بینی نمود. لذا توجه و تقویت انگیزه پیشرفت در کنار سایر عوامل تاثیر گذار در پیشرفت تحصیلی دانشجویان می تواند باعث افزایش میزان عملکرد آنان شود.

واژگان کلیدی: پیشرفت تحصیلی، هوش هیجانی، انگیزش پیشرفت، دانشگاه آزاد، رودهن

مقدمه

کنند و با یادگیری قابل حصول اند [۱]. پیشرفت تحصیلی را می توان به صورت سنجش عملکرد یادگیرندگان و مقایسه نتایج حاصل و هدف های آموزشی از پیش تعیین شده به منظور تصمیم گیری در این باره که فعالیت های آموزشی معلم و کوشش های یادگیری دانش آموزان تا چه اندازه به هدف های مطلوب منتهی شده است، تعریف نمود [۲].

نظام آموزشی هر کشور اهداف کلی دارد که غایت های پرورشی نامیده می شوند. این غایت ها قصد و منظور نهادهای پرورشی جامعه را نشان می دهند. غایت پرورشی آن دسته از فعالیت های آدمی هستند که به کارکرد یک جامعه کمک می

* نویسنده مسئول: علی اصغر حسین مردی، کارشناس ارشد روانشناسی عمومی،

دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، رودهن، ایران

ایمیل: Zomorod780@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۲۳۹۳۴۷۸۰

بنابراین با مشخص کردن میزان تاثیر هر یک از عوامل هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت بر پیشرفت تحصیلی، می توان با آموزش این توانایی ها، احتمال تحقق غایت های پرورشی را افزایش داد. این پژوهش با هدف پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن براساس هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت در سال ۱۳۹۲ انجام شد. نتایج حاصل این پژوهش می تواند زمینه ساز پژوهش های کاربردی در زمینه آموزش مهارت های هوش هیجانی به دانش آموزان و دانشجویان باشد.

روش کار

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی-تحلیلی است که به صورت مقطعی انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش از دانشجویان دختر و پسر مقطع کارشناسی و کارشناسی ناپیوسته دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن که در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۱۳۹۲ مشغول به تحصیل بودند، تشکیل شده بود. نمونه مورد مطالعه با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شد. بدین منظور ابتدا تعداد کل دانشجویان کلیه رشته های تحصیلی مقطع کارشناسی و کارشناسی ناپیوسته دانشگاه تعیین گردید و سپس حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران تعیین گردید. مقدار بدست آمده برای حجم نمونه ۳۷۶ نفر بود. سپس دانشجویان بر حسب دانشکده طبقه بندی شده و تعداد افراد هر طبقه و درصد آن را نسبت به کل جامعه تعیین شد. پس از کسب رضایت جهت شرکت در مطالعه و اطمینان دادن به دانشجویان در مورد این که اطلاعات نزد پژوهشگر محفوظ خواهد ماند پرسشنامه در میان آنان توزیع شده و از آنها خواسته شد تا تمام موارد خواسته شده در پرسشنامه مخصوصا اطلاعاتی نظیر معدل کل نیمسال قبل، جنسیت و رشته تحصیلی خود را به طور صحیح در پاسخنامه یادداشت نمایند. ابزار جمع آوری داده ها در این مطالعه پرسشنامه انگیزش پیشرفت هرمنس (Herman's) و پرسشنامه هوش هیجانی Bradberry Greaves بود. پرسشنامه انگیزش پیشرفت هرمنس ۱۹۸۵، یکی از رایج ترین پرسشنامه های مداد-کاغذی برای سنجش نیاز به پیشرفت است که از ۳۷ جمله ناتمام تشکیل شده است. این پرسشنامه در کشور ایران در سال ۱۳۷۹ توسط حیدر علی هومن و علی عسگری استاندارد شده و مورد بازنگری قرار گرفته است. ضریب اعتبار آزمون با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ، ۰/۸۰ به دست

مطالعه عوامل موثر بر پیشرفت یا عملکرد تحصیلی نسبتا پیچیده است زیرا این مفهوم ابعاد گسترده ای دارد که هم عوامل محیطی و هم عوامل درون فردی بر آن اثر می گذارند [۳]. دو عامل موثر در پیشرفت تحصیلی، هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت می باشند.

مطالعاتی که انجام شده است، مبین نقش هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت در پیشرفت تحصیلی و عملکرد یاد گیرندگان می باشد [۴، ۵]. هوش هیجانی از چهار مهارت اصلی خود آگاهی، خود مدیریتی، آگاهی اجتماعی و مدیریت رابطه تشکیل می شود. هوش هیجانی یک مهارت انعطاف پذیر است و افراد می توانند، با کار کردن روی مهارت های هیجانی خود، آن را افزایش دهند. هوش هیجانی از طریق متمرکز کردن ذهن روی هیجان ها و رفتارها افزایش می یابد [۶]. همچنین انگیزش را می توان به عنوان عامل نیرو دهنده، هدایت کننده و نگهدارنده رفتار تعریف کرد. منظور از انگیزش پیشرفت، میل یا اشتیاق برای کسب موفقیت و شرکت در فعالیت هایی است که موفقیت در آنها به کوشش و توانایی های فرد بستگی دارد [۷]. در خصوص جویندگان علم و دانشجویان، انگیزه پیشرفت تحصیلی، از اهمیت خاصی برخوردار است [۸].

یافته های پژوهش ها در مورد رابطه هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی متناقض است و نتیجه مشخص و قاطعی را نمی توان از آنها برداشت کرد. یافته های برخی از پژوهشها نشان داد که بین مؤلفه های هوش هیجانی با عملکرد تحصیلی دانشجویان رابطه معنادار و مثبت وجود دارد [۹، ۱۱] و می توان هوش هیجانی را به عنوان یک پیش بینی کننده قابل توجه پیشرفت تحصیلی در نظر گرفت [۱۲-۱۴]. اما یافته های سایر پژوهش ها نشان می دهد که بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی در جامعه آماری دانشجویان و دانش آموزان ارتباط معنادار وجود ندارد [۳، ۱۵، ۱۶]. همچنین در مورد رابطه بین انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی این تناقض مشاهده می شود. به طور نمونه یافته های برخی از پژوهش ها نشان می دهند که بین انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی ارتباط معنادار وجود دارد و تفاوت بین دانشجویان دختر و پسر از نظر انگیزش و پیشرفت تحصیلی معنی دار است به گونه ای که انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی دختران بیشتر از پسران است [۱۷، ۱۸]. اما نتایج حاصل از سایر پژوهش ها نشان می دهند که بین انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی ارتباط معناداری وجود ندارد [۱۹، ۲۰].

در دانشجویان رابطه معنادار وجود دارد ($P < 0/01$). در گروه پسران، همبستگی هر دو متغیر هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی معنادار است ($P < 0/01$). در بین دانشجویان دختر تنها بین انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی ارتباط معنادار وجود دارد ($P < 0/01$) ولی ارتباط معناداری از نظر آماری بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی وجود نداشت ($P = 0/192$). به منظور بررسی رابطه همبستگی بین متغیرهای مطالعه از

جدول ۱. فراوانی و درصد شرکت کنندگان به تفکیک رشته تحصیلی

متغیر	فراوانی(درصد)
حسابداری	۷۲(۱۹/۱)
روان شناسی	۵۲(۱۳/۸)
زبان انگلیسی و ادبیات فارسی	۴۴(۱۱/۷)
علوم اجتماعی	۱۶(۴/۴)
علوم پایه	۱۶(۴/۵)
علوم تربیتی	۱۲(۳/۲)
فنی مهندسی - عمران	۳۸(۱۰/۱)
کامپیوتر و مکانیک	۵۶(۱۴/۹)
معماری	۴۴(۱۱/۷)
کتابداری	۲(۰/۵)
کشاورزی	۲۴(۶/۱)
جمع کل	۳۷۶(۱۰۰/۰)

آمد، بنابراین روایی و اعتبار آن مورد تأیید است [۲۱]. پرسشنامه هوش هیجانی در سال ۲۰۰۵ توسط Bradberry و Greaves ساخته شده و دارای ۲۸ ماده است که به ۵ مقیاس هوش هیجانی کلی، خودآگاهی، خود مدیریتی، آگاهی اجتماعی و مدیریت روابط تقسیم می شود. این آزمون در سال ۱۳۸۵ توسط حمزه گنجی و همکاران استاندارد شده و مورد بازنگری قرار گرفته است. ضریب اعتبار آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ، ۰/۸۸ به دست آمد. برای تعیین روایی این آزمون، این آزمون همراه با آزمون هوش هیجانی بار-ان در یک گروه اجرا شده و ضریب همبستگی ۰/۶۸ درصد به دست آمد [۲۲]. برای سنجش پیشرفت تحصیلی از معدل دانشجویان در نیمسال قبل استفاده شد. رایج ترین ملاکی که برای تعیین پیشرفت تحصیلی مورد استفاده قرار می گیرد، میانگین نمرات دروس مختلف می باشد زیرا دارای ثبات و اعتبار بیشتری نسبت به سایر ملاک هاست و دقیق تر پیشرفت تحصیلی را نشان می دهد. پس از جمع آوری و استخراج اطلاعات مورد نیاز، داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ تجزیه و تحلیل شد. برای تحلیل داده ها از آمار توصیفی شامل جداول، نمودارها و شاخصهای عددی مناسب و آمار استنباطی شامل تحلیل رگرسیون چندگانه و آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته ها

شرکت کنندگان این پژوهش از نظر سنی در گروه سنی ۲۰-۳۰ سال قرار داشته و از نظر جنسیت تعدادشان برابر بود. فراوانی و درصد شرکت کنندگان به تفکیک رشته تحصیلی در جدول ۱ آورده شده است.

ضرایب به دست آمده از جدول ۲ نشان می دهد که بین هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی

جدول ۲. خلاصه نتایج ضریب همبستگی بین هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با پیشرفت تحصیلی دانشجویان (به تفکیک جنسیت)

متغیر	پیشرفت تحصیلی	پیشرفت تحصیلی دختران	پیشرفت تحصیلی پسران
هوش هیجانی	۰/۱۳۶**	۰/۰۶۳	۰/۰۶۳
انگیزش پیشرفت	۰/۲۱۸**	۰/۲۰۴**	۰/۲۰۴**

هیجانی نتوانست پیشرفت تحصیلی را به طور معناداری در دانشجویان پیش بینی نماید ($P=0/423$) (جدول ۳). در نهایت می توان معادله رگرسیون بر اساس ضرایب رگرسیون استاندارد نشده را به این صورت تدوین کرد:

$$Y(\text{پیشرفت تحصیلی}) = 11/935 + 0/026(\text{پیشرفت})$$

تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. بر اساس داده هایی که نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد بین متغیر انگیزش پیشرفت و پیشرفت تحصیلی همبستگی معناداری وجود دارد ($P<0/01$, $F=9/628$). همچنین انگیزش پیشرفت به طور معناداری می تواند پیشرفت تحصیلی را در دانشجویان پیش بینی نماید ($P=0/044$). اما از طرفی متغیر هوش

جدول ۳. خلاصه تحلیل رگرسیون برای پیش بینی پیشرفت تحصیلی براساس هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت

مدل	ضرایب استاندارد نشده ضرایب استاندارد شده	t	سطح معناداری
عدد ثابت	11/935	13/167**	0/000
هوش هیجانی	0/010	0/803	0/423
انگیزش پیشرفت	0/026	3/464**	0/001

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که بین هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی در دانشجویان رابطه معنادار وجود دارد. در گروه پسران، همبستگی هر دو متغیر هوش هیجانی و انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی معنادار است. در بین دانشجویان دختر تنها بین انگیزش پیشرفت با متغیر پیشرفت تحصیلی ارتباط معنادار وجود دارد، ولی ارتباط معناداری از نظر آماری بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی وجود نداشت. همچنین بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون انگیزش پیشرفت به طور معناداری می تواند پیشرفت تحصیلی دانشجویان را پیش بینی نماید. اما از طرفی متغیر هوش هیجانی نتوانست پیشرفت تحصیلی را به طور معناداری در دانشجویان پیش بینی نماید.

یافته های این مطالعه نشان داد که بین انگیزش پیشرفت و پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه معنادار وجود دارد، همچنین بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون انگیزش پیشرفت به طور معناداری می تواند پیشرفت تحصیلی دانشجویان را پیش بینی نماید. به این معنا که افزایش میزان انگیزه در دانشجویان پیشرفت تحصیلی بیشتری را در آنان پیش بینی می نماید، که با نتایج پژوهش های Necla Keles 2012

[17] و حسینی طباطبایی و همکاران 1387 [23]، همسو و در یک راستا است. انگیزه پیشرفت عبارت است از گرایش فرد برای گذر از سدها، تلاش برای دست یابی به برتری و حفظ معیارهای سطح بالا، کسانی که انگیزه پیشرفت بالا دارند، می خواهند کامل شوند و کارکرد خود را بهبود بخشند. آنان وظیفه شناس اند و ترجیح می دهند کارهایی انجام دهند که چالش برانگیز باشد و به کاری دست زنند که ارزیابی پیشرفت شان به گونه ای (خواه در مقایسه با پیشرفت دیگران یا خواه بر پایه ملاک های دیگر)، شدنی باشد [24]. دانشجویان برخوردار از انگیزه پیشرفت بالا، بیش از دانشجویان دارای انگیزه پیشرفت پایین، در انجام تکالیف درسی از خود پشتکار و جدیت نشان می دهند و در آزمون ها مختلف تحصیلی کارکرد بهتری دارند. از طرفی در این مطالعه دختران اندکی از انگیزش پیشرفت بالاتری نسبت به پسران برخوردار بودند. انگیزه بالاتر دختران شاید به این دلیل باشد که دختران با اهداف بالایی که برای خود دارند در انجام تکالیف پشتکار دارند و با یک شکست ناامید نمی شوند و همچنین در پیشرفت درسی خود حساس تر هستند. البته در این میان، عوامل دیگری نیز دخیل هستند که باید در نظر گرفته شوند [16].

تفاوت‌های فرهنگی نسبت داد. ملاک های آموزشی در برخی کشورها به گونه ای است که هوش هیجانی در موفقیت افراد نقش بیشتری ایفا می کند [۳۱].

به علت محدودیت زمان، مشکلات اداری و کمبود منابع مالی این تحقیق تنها بر روی دانشجویان کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن انجام شد. پیشنهاد می شود فرضیه های این پژوهش در دانشجویان دانشگاه های دولتی، پیام نور و سایر موسسات آموزش عالی و همچنین در میان دانشجویان سایر مقاطع، نظیر کاردانی، کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی نیز مورد بررسی قرار گیرد. از دیگر محدودیت های این مطالعه می توان به جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه اشاره نمود که به صورت خود گزارش دهی از دانشجویان جمع آوری شده است، چرا که ممکن است برخی از پاسخ دهندگان به طور صادقانه پرسشنامه ها را تکمیل نکرده باشند.

نتیجه گیری

یافته های این مطالعه نشان داد بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار وجود ندارد که می تواند به عواملی نظیر ارتباط عملکردهای شناختی با پیشرفت تحصیلی بجای هوش هیجانی، تفاوت جامعه های پژوهش، تفاوت‌های فرهنگی، تفاوت‌های آموزشی و زیر بنایی مرتبط باشد. از آنجایی که می توان بر اساس انگیزه پیشرفت، پیشرفت تحصیلی را پیش بینی نمود، سرمایه گذاری برای آموزش و تقویت انگیزه پیشرفت در جمعیت دانشجویان، می تواند در پیشرفت تحصیلی آنها موثر واقع شود.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن که با بردباری و دقت به سؤالات پرسشنامه پاسخ داده و پژوهشگران را در انجام این پژوهش یاری رساندند تشکر و قدردانی می نمایم.

تضاد منافع

این مطالعه برای نویسندگان هیچ گونه تضاد منافی نداشته است.

همچنین بر اساس نتایج بدست آمده بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان همبستگی معناداری وجود داشت که با نتایج پژوهش تمنایی فر و همکاران ۱۳۹۱ همخوانی دارد [۱۸]. به طور کلی افرادی که هوش هیجانی بالاتری دارند، مهارت های اجتماعی بهتر و روابطی پایدارتر دارند و در برخورد با مشکلات بهتر عمل می کنند. اما یافته های تکمیلی به دست آمده از این پژوهش نشان داد که هوش هیجانی تنها در پسران دانشجویان با پیشرفت تحصیلی ارتباط معناداری دارد. این موضوع با یافته های پژوهش پروین و همکاران ۱۳۹۱ با موضوع هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر نوجوان، که نشان داد تفاوت معنی داری بین مجموع نمرات هوش هیجانی دانش آموزان دختر و پسر نوجوان وجود ندارد، همخوان نیست [۲۵]. علت این ناهمخوانی شاید به علت تفاوت سن در جوامع مورد مطالعه، تفاوت‌های آموزشی و زیر بنایی، نحوه ورود به دانشگاه، نحوه سنجش و آزمون‌های مورد استفاده متفاوت باشد.

همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد علیرغم ارتباط معنادار بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی، هوش هیجانی به عنوان یک عامل مهم نتوانست متغیر پیشرفت تحصیلی را به شکل معناداری پیش بینی نماید، که با نتایج مطالعات لطفی عظیمی و همکاران ۱۳۸۶ [۱۶]، تمنایی فر و همکاران ۱۳۹۰ [۲۶]، یاوریان و همکاران ۱۳۸۸ [۲۷] همخوانی دارد. در توضیح این یافته می توان گفت که ساختارهای مرتبط با پیشرفت تحصیلی عمدتاً با عملکردهای شناختی مرتبط هستند، در حالی که هوش هیجانی بیشتر با موفقیت فرد در روابط بین فردی مرتبط است. بنابراین اگرچه عملکرد خوب در زمینه هوش هیجانی می تواند پیش بینی کننده موفقیت باشد، اما هوش هیجانی را نمی توان تنها مقیاس سنجش پیشرفت تحصیلی دانست و عوامل بسیاری در پیشرفت تحصیلی اثر گذار می باشند [۲۸، ۲۹]. اما یافته های پژوهش های بخشی سورجانی و همکاران ۱۳۸۸ [۳۰] و یلیکان و همکاران ۱۳۹۱ [۱۰] نشان داد که بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد و هوش هیجانی می تواند عملکرد تحصیلی دانشجویان را پیش بینی کند. علت این ناهمخوانی را می توان به تفاوت در گروه های مورد مطالعه و همچنین

References

1. Saif AA. Educational psychology (Psychology of learning and teaching). 5th ed. Tehran: Agah;2006:101-132. (Persian)
2. Saif AA. Modern educational psychology (Psychology of learning and teaching). 6th ed. Tehran:Doran;2012:583-611. (Persian)
3. Sharifi N, Ganji H, Hashemian K, Najafi Zand J. Comparing the contribution of cognitive intelligence, creativity and emotional intelligence in predicting academic achievement of students at different academic levels. *New Journal of Industrial/Organizational Psychology*.2012;6(2):17-29. (Persian)
4. Saberi A. Examining the relationship between academic achievement and achievement motivation, intelligence and emotional intelligence in pre-university students of Robatkarim [MSc Thesis]. Tehran:Central Tehran Branch, Islamic Azad University;2002. (Persian)
5. Samari AA, Tahmasebi F. Relationship between emotional intelligence and academic achievement of students. *The Quarterly Journal of Fundamentals of Mental Health*. 2008;35-36 (9):121-128 . (Persian)
6. Bradbry T, Graves J. Emotional Intelligence appraisal. Translated by Ganji M. 1rd ed. Tehran:Savalan;2013:1-30. (Persian)
7. Marshall Rio J. Motivation and Emotion. Translated by Seyed Mohammadi Y. 4rd ed. Tehran:Virayesh;2012:1-23. (Persian)
8. Vatani R. A look at individual differences in learning achievement. *Mardomsalari Newspaper*. 2008:NO1829. (Persian)
9. Talebzade Nobaryan M, Ali Norouzi A. The relationship between emotional intelligence and metacognitive awareness of reading strategies with academic performance of Students in the Department of Educational Sciences, Shahid Beheshti University. *Journal of Scientific-Research new Approach in The Management of Islamic*
10. Azad University Shiraz. 2012;2(2):1-22. (Persian)
10. Yelkikalan N, Hacıoglu G, Kiray A, Ezilmez B, Soylemezoglu E, Cetin H, Sonmez R, Ozturk S. Emotional intelligence characteristics of students studying at various faculties and colleges of universities. *European Scientific Journal*. 2012;8(8):33-50.
11. Zahra Kar K. Examine the relationship between components of emotional intelligence and academic performance. *Applied Psychology*. 2008;5(2):89-98. (Persian)
12. Fernandez R, Salamonson Y, Griffiths R. Emotional intelligence as a predictor of academic performance in first-year accelerated graduate entry nursing students. *Journal of Clinical Nursing*. 2012;21(23-24):85-92.
13. Fayombo Grace A. Emotional Intelligence and Gender as Predictors of Academic Achievement among Some University Students in Barbados. *International Journal of Higher Education*. 2012;1(1):102-111.
14. Lynn Veitch B, Justice M. Developmental education and emotional intelligence in three rural east Texas Community Colleges. *American International Journal of Contemporary Research*. 2012;3(2):183-190.
15. Bradshaw FB. Exploring the relationship between emotional intelligence and academic achievement in African American Female College Students. Maryland:College of Notre Dame of Maryland;2008.
16. Tammanaee Far M, Seddighi Arfaee F, Salami Mohammad Abadi F. Relation between emotional intelligence, self-concept, self-esteem and academic achievement. *Quarterly journal of Research and Planning in Higher Education*. 2011;56(2):99-114. (Persian)
17. Necla Keles H. An Investigation of the relationship between motivation and academic achievement of business administration students:

- An empirical study in Turkey. *European Journal of Social Sciences*. 2012;30(4):612-617.
18. Tammanae Far M, Gandomi Z. Relationship between achievement motivation and academic achievement of students. *Educational Strategies Journal*. 2012;4(1):15-19. (Persian)
 19. Homae R, Heidari A, Bakhtiyar Pour S, Borna M. The relationship between achievement motivation, cognitive intelligence, emotional intelligence, educational background and demographic variables with academic performance of students. *New Findings in Psychology*. 2011;2(1):50-63. (Persian)
 20. Ergene T. The relationships among test anxiety, study Habits, achievement motivation, and academic performance among Turkish High School Students. *Education and Sciences*. 2011;160(36):320-330.
 21. Hooman H, Askari A. Preparation and standardization of achievement motivation. *Psychological Research*. 2001;6(1-2):9-33. (Persian)
 22. Ganji H, Mirhashemi M, Sabet M. Preliminary standardize the EQ Bradbry Graves. *Thoughts and Behavior Journal*. 2008;2(1):23-34. (Persian)
 23. Hosseini Tabatabai F, Gadimi Moghadam MM. Academic achievement of girls and boys in the provinces of Khorasan, North and South. *Knowledge and Research in Education Islamic Azad University of Khorasgan*. 2008;15(3):119-147. (Persian)
 24. Biabangard S. Correlation among self-concept, motive and student advance academic. *Journal of Psychological Studies*. 2006;4(1):130-143. (Persian)
 25. Parveen A, Hamid Malik M, Aziz R. Emotional intelligence and academic achievement of male and female adolescent students of district Budgam. *Journal of Education and Practice*. 2012;15(3):184-186.
 26. Lotfi Azimi A. The relationship between emotional intelligence and academic achievement. *Thoughts and Behavior Journal*. 2007;2(1):76-87. (Persian)
 27. Yavarian R, Ejaaz H. Study of emotional intelligence University of Medical Sciences on the part of the individual characteristics and academic achievement. *Nursing and Midwifery Journal*. 2009;7(2):113-119. (Persian)
 28. Golman D. Emotional intelligence: why it can matter more than IQ. 1rd ed. New York: Bantam books;1995:271-289.
 29. Koohsar AA, Roshan R, Asgharnaehzad AA. Comparative study of the relationship between emotional intelligence and mental health and academic achievement of the Shahed students and Non-Shahed of Tehran University. *Journal of Educational Psychology*. 2008;37(1):97-111. (Persian)
 30. Bakhshi Soreshjani L. The relationship between emotional intelligence and mental health and academic performance of male and female students of Islamic Azad University of Behbahan. *Curriculum Development Quarterly*. 2009;19(5):97-116. (Persian)
 31. Chini Pardaz Z, Ghafourian Boroujerdnia M, Pasalar P, Shiro Khuzany A, Keshavarz A. Investigate the relationship between emotional intelligence and academic achievement in medical students of Tehran University of Medical Sciences trainee 2007-2009. *Strides in Development of Medical Education*. 2012;8(2):167-172. (Persian)

Prediction of academic achievement based on emotional intelligence and achievement motivation among students of Islamic Azad University of Roudehen branch in 2013

Ali Asghar Hossein Mardi^{1*}, Zahra Hossein Mardi²

1. MSc of General Psychology, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran

2. MSc Student in General Psychology, Malard Branch, Islamic Azad University, Malard, Iran

Received: 5 Feb. 2015

Accepted: 18 May 2015

Abstract

Introduction: Study of effective factors on development or academic performance is rather complex because this concept has extensive dimensions which both environmental and individual factors affect it. Two important factors in academic achievement are emotional intelligence and achievement motivation. This study was aimed to predict academic achievement of students of Islamic Azad University, Roudehen branch, based on their emotional intelligence and achievement motivation in 2013.

Methods: This cross sectional descriptive-analytical study was conducted using the stratified random sampling, which 376 male and female undergraduate students of Islamic Azad University, Roudehen branch, in the academic year 2012-2013 were selected. Research instruments were Hermen's achievement motivation questionnaire and emotional intelligence test Bradbry-Graves. To analyze data, multiple regression analysis was used by using SPSS version 21.

Results: The results showed that there was a significant correlation between emotional intelligence and academic achievement in students' achievement motivation ($P < 0.01$). Among girls, only the relationship between academic achievement motivation variable was significant, while in boys, between both emotional intelligence and academic achievement motivation variable was positive and significant ($P < 0.01$). The findings of multiple regression analysis showed that achievement motivation can predict significantly academic achievement of the students ($P < 0.001$), while emotional intelligence could not predict academic achievement ($P = 0.423$).

Conclusion: The findings of the current study indicated that academic achievement of students can be predicted based on achievement motivation. Thus, strength of achievement motivation accompanied with other effective factors in academic achievement can enhance their performance.

Keywords: Educational status, Emotional intelligence, Achievement motivation, Islamic Azad University, Roudehen

* **Corresponding Author:** Ali Asghar Hossein Mardi, MSc of General Psychology, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran

Email: Zomorod780@yahoo.com

Tel: +989123934780

Please cite this article as: Hosesein Mardi A A, Hossein Mardi Z. [Predicting academic achievement of students Islamic Azad University Roudehen branch based on emotional intelligence and achievement motivation in 2013]. *Pajouhan Scientific Journal*. 2015;13(3):15-22